

1. Szólt az Is - ten egy - kor: „Áb - ra - hám!

In - dulj el, s u - tad bíz - zad rám!

Ál - dott lesz, ki jót tesz vé - led,

Á - tok sújt - ja el - len - sé - ged;

Nagy és e - rős nép - pé tesz - lek még,

Ben - ned meg - ál - da - tik min - den nép!”

2. Elindult e szóra Ábrahám,
Ment és ment át a nagy pusztán.
Hosszú útját hittel járta,
Míg el nem ért Kánaánba;
Iránytűje volt az Úr szava,
S hű útitársa az Úr maga.

3. Hívök példaképe, Ábrahám,
Én is bár utad járhatnám!
Hív az Úr már régen érzem,
Most itt állok útra készen;
Kezed, Uram, hitben megfogom,
És reád bízom a holnapom.

✍ : HamarIstván

♪ : J. Vit

📖 : Dicsérjétek az Urat! (1986.) – 2.